

Predikan diakonvigning juni 2026, Apg 8:26-39

”Är det något som hindrar att jag blir döpt?”

Han är från Etiopien, han är med andra ord från världens ände. Han är - exotisk. För under hela antiken, alltifrån Homeros via Bibeln till Heliodoros, var det så: Etiopien representerade världens ände. Lite som Stöllet eller Rämmensbacken eller Börtan för oss. Och det är dessutom middagstid, en tid då det ofta händer spännande saker i Apg.

Idag är inget undantag: en etiopisk eunuck dyker upp. Både etiopier och eunuck – dubbelt exotiskt! Eunucker hade ofta blivit kastrerade vid ung ålder, och de ansågs som ett helt eget kön, de var varken män eller kvinnor. De var ofta utsatta för fördomar, stereotyper och hån i antiken.

Så eunuckens fråga: ”Är det något som hindrar att jag blir döpt?” är rimlig att ställa. Han var van vid fördomar, van att behandlas illa. Och eftersom han kan sin Bibel vet han att det i Femte Moseboken står att en man med skadat könsorgan, ja, en sådan får inte upptas i Herrens församling (5 Mos 23:1).

Samtidigt som det i just Jesaja bok, den bok som Eunucken ju läser, bara några få kapitel från där hans just nu läser, står att det finns plats för just sådana som han (Jesaja 56: 3–5). Vem vet, kanske är det därför eunucken läser just Jesaja, han kanske vet att i Jesaja finner han ett evangelium riktat till sig?

Och det är här som Filippos är så intressant. För han mumlar inte några politiskt korrekta plattityder av typen ”Ja, vår målbild är ju att vi en dag eventuellt ska kunna döpa även sådana som dig, men nu står det ju i Femte Moseboken att... ”, nä, inget sånt, utan Filippos agerar evangelium. Våra handlingar är som bekant ganska så goda komplement till de ord vi säger. Det spelar ingen roll att du är från världens ände. Det spelar ingen roll vad du har för kön. Vad som spelar roll är DU. Filippos förstår nämligen att Guds gåvor är gratis, och att de är gränslösa. Filippos förstår att tro, hopp och kärlek lever sitt eget liv bortom kyrkans gränser. Filippos förstår att Gud är större än människors fördomar.

Och tack vare att Filippus agerar på det sättet så symboliserar den etiopiske hovmannen inte bara världens ände, han symboliserar inte heller bara en sexuell minoritet, utan han symboliserar framförallt trons kraft, och hur tron kan flytta berg.

”Är det något som hindrar att jag blir döpt?”

-

Och ni två, ni diakonvigs nu rakt in i en kyrka som har till uppgift att möta människor som den etiopiske hovmannen.

Som diakoner så kommer ni ganska så snart lägga märke till den unika – den unika - ingång vi i Svenska kyrkan har i människors liv. Folk öppnar upp sig för oss. Folk tror gott om oss. Precis som den etiopiske hovmannen.

När man vigs till präst- och diakon i Karlstads stift så välkomnas man till ett stift som på många sätt är präglad av en folkkyrkoteologi. För över 100 år sedan, i sitt herdabrev till Västerås stift, definierade Einar Billing folkkyrkans uppgift så här: (Folkkyrkans uppgift) ”... är att bringa evangelium om den Guds frid, som övergår allt förstånd, till oroliga och osaliga människosjälar. Det är inte en av kyrkans uppgifter – det är det hela”¹ /2 ggr/. Det är detta som är vårt uppdrag. Det handlar om att lyfta människor i en tid som blir alltmer galen för varje år som går. I en sådan tid handlar evangeliet om att möta människor med oändlig nåd, precis som Filippus gjorde i texten vi hörde.

Vi ska sålunda vara stolta över att tillhöra den folkkyrkotradition som den vi har i Karlstads stift, och den unika ingång i människors liv som det har medfört. För folk räknar med oss. Folk lyssnar på oss. Och de gör det av det enkla skälet att vi alla är i behov av frid, att vi alla är i behov av tröst.

Ni vigs idag till diakoner, ni tar emot stafettpinnen från sådana som Filippus som påbörjade den här maratonmarschen för snart 2000 år sedan, och ni kommer en dag att lämna över den till någon annan. Det är ju det som är så fantastiskt när man är del av en 2000-årig tradition.

---

¹Herdabrev till prästerskapet i Västerås stift, Einar Billing, s 27.

Det handlar inte bara om mig, mig, mig, som så mycket annat i vårt samhälle gör. Det handlar inte om dominans, makt och pengar som så mycket annat i vårt samhälle gör. Nej, vi är i kyrkan del av något större, vi bottnar i andra ideal, vi tillhör honom som förkunnade den frid som övergår allt förnuft.

Amen +Sören Dalevi